

idet det dog må undersøges, om det er muligt at følge henstillingen i socialreformkommissionens 2. betænkning om, at en decentralisering så vidt muligt bør ske samlet for forsorgsområderne som helhed.

Disse overvejelser — som vil nødvendigøre en revision af de gældende speciallove (åndssvage-loven, loven om forsorgen for døve og svært tunghøre samt blindeloven) — bør ske i samarbejde mellem de centrale myndigheder og de kommunale organisationer og med repræsentanter for såvel „forbrugere“ som medarbejdere og specialister inden for de respektive forsorgsområder.

Da spørgsmålet om en decentralisering af særfor sorgen forudsætter løsning af en række vanskelige problemer, herunder om byrdefordelingen, vilkårene for personalets overgang til amtskommunal ansættelse samt en

afgrænsning af de områder, som det ikke vil være hensigtsmæssigt at lægge ud, vil der næppe kunne regnes med en afklaring før tidligst i sidste tredjedel af 1970'erne.

Fortsættelse af svar på spørgsmål 148 (oktober 1973) (jfr. bilagshæfte til beretning af 1. oktober 1973 side 92):

Efter at der er tilvejebragt oplysninger om invalidepensionisternes aldersmæssige fordeling, har indenrigsministeriet udarbejdet vedlagte notat med bilag vedrørende virkningerne af en delvis omlægning til tilskud efter objektive udgiftsbehovskriterier af andele af invalide-, enke- og førtidspensionsrefusionen.

Virkningerne af en sådan omlægning er kommenteret i notatets afsnit 3, side 2-3, hvortil man skal henvise.